

Medlem har fremsat. Som jeg før nævnte, har det dog ikke været Udvalgets Hensigt blot at vise, hvem der kunde stille de bedste Tilbud. Vort Formaal var at faa noget gennemført, som var bedre end det, vi have for Øjeblikket, og at faa det fremsat paa en saadan Maade, at det kunde blive virkeliggjort. Det maa være Formaalet og har været Formaalet for Udvalget og ikke det blot at vise, hvem der i det hele taget kunde byde mest. Flertallet foreslaar, at der ud af Statskassen skal ydes aarlig 4 Mill. Kr., og et Mindretal foreslaar, at der skal ydes et aarligt Bidrag af 5 Mill. Kr. Efter det ærede Medlems Forslag vil Statskassen komme til at udrede 6—7 Mill. Kr., saa det kan jo være en Trossag, hvor stort et Beløb man i det hele kan faa ud af Statskassen. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der jo ogsaa kan ligge en vis Styrke i at kunne begrænse sig. Jeg tror derfor, at det Forslag, vi have stillet, er af den Bestaffenhed, at det, hvis Tinget slutter sig dertil, vil have Udsigt til at blive gennemført. For øvrigt har det ærede Medlem jo i sin Betænkning erkendt, at vort Forslag bød bedre Vilkaar, at det i det hele taget var et Fremstridt fremsat Regeringsforslaget og Landbokommissionens Forslag, og jeg er glad ved, at det ærede Medlem erkender det, og det gør han ogsaa derved, at han i mange Tilfælde og paa mange Punkter erklærer, at han subsidiært, saafremt hans eget Forslag forkastes, vil støtte Flertallet i Udvalget. Jeg skal kun sige, at naar det ærede Medlem har stillet dette Forslag i den ælteste Time, beklager jeg det egentlig ikke; jeg mener endog at kunne sige det ærede Medlem Tak derfor. Jeg tror, at han derved har bidraget til, at Udvalget kan faa Ro til at arbejde og faa vidt muligt blive klar over, hvad man i det hele taget kan gennemføre i denne Sag.

Jeg skal derefter omtale de forskellige Ændringsforslag, som ere stilledes af Udvalget. Jeg tror at kunne gøre det kort, idet jeg gaar ud fra, at de Herrer, som have sat sig ind i de forskellige Forslag, let ville kunne forstaa deres Berettigelse, og navnlig ogsaa, fordi en Mængde af de vigtigere Ændringsforslag ere stilledes af hele Udvalget, hvorfor de rimeligvis heller ikke ville give Anledning til nogen større Strid eller Diskussion her i Tinget. Jeg skal følge Ændringsforslagslisten fra Begyndelsen af. Til § 1 er der kun en ubetydelig Ændring, idet Udvalget nu foreslaar, at Amtskommisjonen skal vælges paa 6 Aar i Stedet for paa 3. Det har efter Ordlyden i Forslagets § 1 ogsaa syntes at være Meningen. Til

§ 3 er der stillet en Ændring om, at man i Stedet for 45 sætter 50. Det har inden for Udvalget været ønsket, at denne Lov navnlig maatte komme de giste Arbejdere til gode, de ældre Arbejdere helt op til 50 Aar. Det kan jo godt være, at denne Grænse kunde være lovlig høj at fastholde, hvis det var en endelig Lov; men i Betragtning af, at dette Forslag kun gælder for 5 Aar, og navnlig nu, da vi begynder, mente Udvalget, at vi burde sætte Grænsen til 50 Aar. For øvrigt er der til denne Paragraf stillet et Ændringsforslag om at gaa fra $\frac{1}{6}$, som det er foreslaaet i Regeringens Forslag, til $\frac{1}{10}$, idet hele Udvalget har været enigt om at slutte sig til den Opfattelse, der med saa stor Styrke er hævdet af Landbokommissionen, nemlig at hvis dette Forslag virkelig skulde komme de fattige Landarbejdere til gode, vilde det være nødvendigt ikke at stille større Fordringer til dem, end det var muligt for dem at opfylde. Ændringsforslaget til § 4 har jeg alt omtalt. Jeg skal kun sige med Hensyn til det af Flertallet stillede Ændringsforslag om at gaa fra $3\frac{1}{2}$ til 5 Tdr. Land, at jeg tror, at Flertallet dermed har fuldestgjort det Krav, som man maatte stille for, at det kunde blive muligt for disse Arbejdere at holde 2 Køer, og jeg tror, det ikke kan nægtes, at hvis de komme i Besiddelse af saa megen Jord, som Flertallet foreslaar, vil det blive en Størrelse, som fuldt ud vil svare til, hvad der er nødvendigt for at holde to Køer. Derfor skal jeg anbefale, at man følger Flertallet i dette Ændringsforslag. Til § 4 er der stillet to forskellige Ændringsforslag, et under Nr. 9 af Flertallet og et under Nr. 8 af et Mindretal. Flertallets Forslag gaar ud paa at stryge den Undtagelsesbestemmelse, som findes i § 4, hvor det hedder, at i Landets magre Egne kan Lodden, naar særlige Omstændigheder tale derfor, have et større geometrisk Areal, saa der i hvert Fald paa den kan holdes en Ko og to Faar. Udvalget har foreslaaet at stryge den sidste Bestemmelse, saa vel som den Bestemmelse, der staar foran, nemlig „under særlige Omstændigheder“. Vi mene, at disse Egne bør stilles lige med det øvrige Land. Et Mindretal har ikke følt sig tilfredsstillet ved denne Ændring, men har stillet særligt Forslag under Nr. 8, hvori det fastholder, at den i Lovens § 7 anførte Sum skal være Grænsen for disse Jordbrug, og dette Mindretal siger, at det efter Flertallets Forslag ikke tror, at de 4,000 Kr. ville blive benyttede paa de magre Egne. Jeg ved nu ikke, hvorpaa det ærede Mindretal begrunder denne Tro, og jeg skal derfor afvente, hvad derom